

A Moldoveanu, Románia teteje

Az Erdélyi Kárpát Egyesület nyári táborai után rendszerint nem hazafelé vesszük az irányt, hanem további túrákat iktatunk a programba. Célunk tavaly az ország legmagasabb csúcsa, a 2544 méteres *Moldoveanu* volt. Amikor a táborban elmondtuk, hová készülünk, és útközben mi mindent szeretnénk megnézni, túratársaink további jobbnál jobb ötletekkel álltak elő. Összejött egy kéthetes program, nekünk azonban ennyi időnk sajnos nem volt.

A szombat esti tábornézés és tánc után nem esett jól a korai ébresztő, de mielőbb indulni akartunk. Elsőként a *Szent Anna-tónál* álltunk meg, majd a szomszédos *Mohos-tó* tőzegmohalápjának növényritkaságait, elsősorban a gazdagon tenyésző rovarevő harmatfüvet vettük szemügyre. Egy alapos meg-

PRÁZSMÁR ERŐDTEPLOMA

GÁBOR ÁRON SZOBRA KÉZDIVÁSÁRHELYEN

ázás után *Kézdivásárhely* következett, ahol Gábor Áron szobra is áll. A híres tűzértiszt a szabadságharc idején 64 ágyút önttetett a városban. Továbbhaladva érdekes erődített templomokkal találkozunk. Kiemelkedik közülük a 13. században épült prázmári templom, melyet a 15. században vettek körül fallal. Ma hat másik hasonló építménnyel – többek között a hazafelé felkeresett berethalmi templommal – együtt az UNESCO világörökség listáján szerepel. A szomszédos szászhermányi erődtemplom helyzete nem ilyen előkelő, de egy kis kitérőt mindenképpen megér. A sok megállás után már csak rövid brassói séta fért a

programba, így is majdnem sötétedett, amikor a Fogarasi-havasok lábához értünk.

A túrát a térképen jelölt szombatfalvi üdülőtelepről terveztünk indítani, feltételezve, hogy itt biztosan találunk sátorhelyet. Az üdülőtelep éttermében tájékoztattak, itt ugyan nincs kemping, de ha nagyon akarjuk, az udvaron felverhetjük a sátrakat. A hasraütés alapján ajánlott baráti árat nyomban el is fogadtuk, majd fizetés után a pincér a visszajáró összeg kétszeresét nyújtotta át, mondván elég lesz ennyi is. Fő a vendégszeretet! A kemping egyébként túlzottan magas színvonalat nem képviselt, a mosdóba csak az éttermen ke-

VADREGÉNYES ÚTVONAL A FOGARASI-HAVASOKBAN

PRÁZSMÁR ERŐDTEPLOMA BELÜLRŐL

resztül lehetett bemenni, amit persze reggel zárva találtunk.

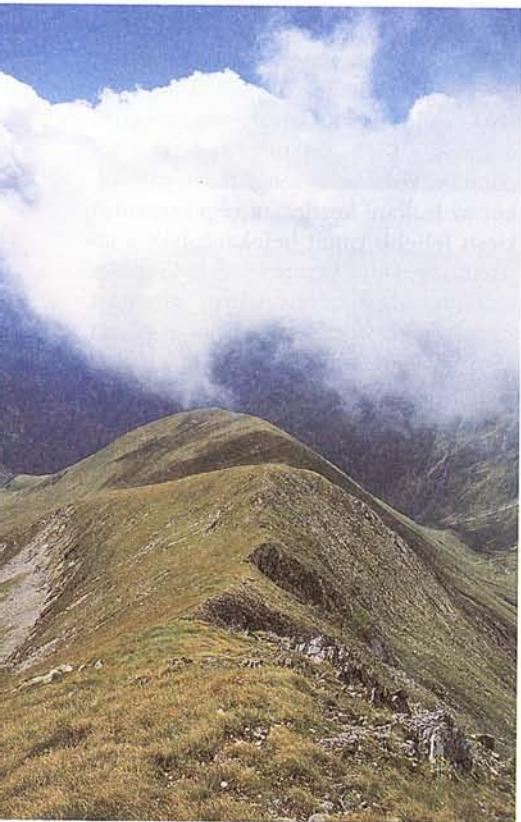
Másnap néhány kilométer autózás után, Victoria fölött egy tisztáson álltunk meg. A csúcsmászást 680 méterről tudtuk indítani, ahonnan előbb egy erdőgazdasági úton, majd jól jelzett turistaösvényen haladtunk. Az erdőhatár fölött a terep sziklássá vált, majd a metamorf kőzetekre jellemző omladékos szakasz következett. Átmenetileg elvesztettük a jelzést, de még mielőtt a völgy veszélyesebbnek tűnő, meredek omladékára értünk volna, újra rátaláltunk. Az út ügyesen kanyargott felfelé, kényelmessé téve az alulról kellemetlennek látszó emelkedőt. Útközben alig talákoztunk túrázókkal, pedig a legmagasabb csúcsok általában elég népszerűek szoktak lenni. Nem sokkal a gerinc elérése előtt fiatal lengyel pár jött szembe, tőlük érdeklőd-

ÚTBAN A MOLDOVEANU FELÉ

tünk, messze van-e még kiszemelt célpontunk. Még egy fél óra a gerinc, onnan másfél a csúc – válaszolt a lány, és hozzátette „very dangerous”. Még mondott valamit, majd a „very dangerous”-t ismételve köszönt el.

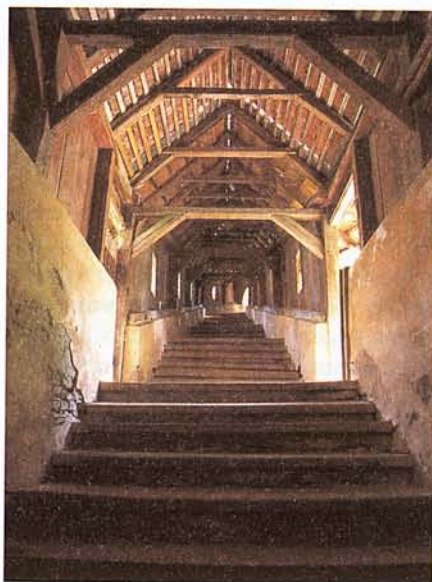
Őszintén szólva kevesebbnek gondoltam a hátralévő távot, de a szeles ködös időben csak gyanítottuk, melyik lehet a legmagasabb csúc. Kissé megszaporáztuk lépteinket. Tíz perc múlva a gerincen, újabb tíz perc elteltével a Nagy Vist 2527 méteres csúcsán voltunk. Ide már kisebb-nagyobb csapa-

LÁTKÉP A CSÚCSRÓL

BERETHALOM ERŐDTEPLOMA

Á BERETHALMI ERŐDTEPLOM FALÉPCSŐJE

SEGESVÁR LÁTKÉPE

tokban minden irányból érkeztek a mászók. Délnyugati irányban rövid gerinctúrával hamarosan elértük a 2544 méteres Moldoveanut. Veszélyes hellyel csak egyszer találkoztam, mikor a lefelé haladóknak utat engedve egy kisebb falon másztam fel, szélsőséges időjárási viszonyok között azonban a Fogarasi-gerinc is tartogathat meglepetéseket. A csúcson ebéd, majd fotózás következett. Minden percben úgy tűnt, a szél elfújja a felhőket, de újra és újra megjött az utánpótlás. Néhány fénykép készítése után elutunk a várakozást, és elindultunk. Lefelé még a lengyeleket is utolértük, akik egy kevésbé „dangerous” szakaszon pihentek, majd közel 12 órás túra és 2000 méter szintkülönbség megtétele után értünk vissza a tisztásra.

A másnapi hazavezető utunk a szokásos módon zajlott. Hosszú autózás,

közben rengeteg látnivaló, mindent meg szeretnénk nézni, de szelektálni kell. Berethalom erődtemplomán kívül Nagyszeben, Medgyes és Segesvár fért a programba. Utunk során az országban mindenfelé építkezésekkel találkoztunk és a turizmus élénkülésének is tanúi lehettünk. Szépül Nagyszeben óvárosa, és a Vlad Tepes szülőhelyeként nyilvántartott Segesváron sem csak a Drakula-mítoszt igyekeznek meglovalgolni. A hangulatos település, elsősorban az erődített belváros és környéke a világörökség része.

Késő délután hagytuk el Segesvárt, több megállásra már nem volt idő. Most is úgy tértünk haza, mint mindig. Éreztük, hiányozni fognak az erdélyi hegyek, a havasok éppúgy, mint a történelmi városok, és tudtuk, amint lehet, visszatérünk.

Makleit László